

άμυγδαλοτόπι τό, Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμυγδαλότοπος*.

Τόπος κατάλληλος πρὸς καλλιέργειαν άμυγδαλῆς.
Συνών. *άμυγδαλότοπος*.

άμυγδαλότοπος ό, Χίος — *Λεξ. Λάουνδ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμυγδαλὰ* καὶ *τόπος*.

**Αμυγδαλοτόπι*, δ *ιδ.*

άμυγδαλοτσάκισμα τό, Κάσ. κ. ά. (Νεοελλ. Ἀνάλ. Παρνασσ. 1 (1870) 303) ΓΣουρῆ Ρωμ. ἀριθμ. 260.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *τσάκισμα*.

Συνήθως ἐν τῷ πληθ., άκκισμοί, έρωτοτροπίαί ένθ' άν.:
**Άσμ.*

**Αμυγδαλοτσάκισματα | είν'* τῆς άγάπης πείσματα
Κάσ.

**Αμυγδαλοτσάκισματα | τῆς άγάπης παρηγορήματα*
(Νεοελλ. Ἀνάλ. Παρνασσ. ένθ' άν.) Πβ. *άμυγδαλογε-
λάστρα*, *άμυγδαλογελοῦσα*, *άμυγδαλοτσακί-
στρα*.

άμυγδαλοτσακίστρα ή, ΓΣουρ. Ρωμ. ἀριθμ. 298.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *τσακίστρα*.

Ἡ άκκιζομένη καὶ έρωτοτροποῦσα γυνή: Ποίημ.

**Εκείνης τῆς έλευνης τῆς άμυγδαλοτσακίστρας*.

Πβ. *άμυγδαλοτσάκισμα*.

άμυγδαλότσωφλο τό, άμάρτ. *άμυγδαλότσουφλο*
Ἀθῆν. *άμυγδαλότσιφλου* Ἰμβρ. *μυγδαλότσουφλου* Σάμ.
μυγδαλότσεφλο Ἀθῆν. *μυγδαλότσιφλου* Ἡπ. (Κόνιτσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *τσώφλι*.

Τὸ σκληρὸν κέλυφος τοῦ άμυγδάλου ένθ' άν.: Θά
τό'καμα μὲν φουρεσιὰ νὰ τὴν ἱμάζουνι 'ς τοὺ *μυγδαλότσιφλου*
(έκ παραμυθ.) Κόνιτσ. Συνών. *άμυγδαλόφυλλο* (II).

άμυγδαλούδα ή, ένιαχ. *μυγδαλούδα* Μακεδ.(Σέρρ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *άμυγδαλὰ*.

Ἡ μικρὰ άμυγδαλή. Συνών. *άθασούδα*, *άμυγδα-
λίτσα*.

άμυγδαλόφλουδα ή, Κρήτ. — *Λεξ. Ἐλευθερουδ.*
μυγδαλόφλουδα Ἀθῆν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *φλούδα*.

Ὁ φλοιὸς τοῦ πυρήνος τοῦ άμυγδάλου.

άμυγδαλόφυλλο τό, (I) Κρήτ. Νίσυρ. — *Λεξ. Ἐλευ-
θερουδ.* *μυγδαλόφυλλο* Ἀθῆν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμυγδαλὰ* καὶ *φύλλο*.

Τὸ φύλλον τῆς άμυγδαλῆς.

άμυγδαλόφυλλο τό, (II) Νίσυρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *φύλλο*.

Τὸ σκληρὸν κέλυφος τοῦ άμυγδάλου. Συνών. *άμυγδα-
λότσωφλο*.

άμυγδαλόψιχα ή, σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *ψίχα*.

Ὁ έδώδιμος καρπὸς τοῦ άμυγδάλου. Συνών. *ιδ.* ἐν λ.
άμυγδαλόκαρπος.

άμυγδαλωτὸς ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ωτός.

A) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ έχων σχῆμα άμυγδάλου, άμυγ-
δαλοειδής, συνήθως ἐπὶ όφθαλμῶν σύνηθ.: *Μάτια άμυγδα-
λωτὰ σύνηθ.* || **Άσμ.*

Τὰ χεῖλη τ' άμυγδαλωτὰ νά 'ναι σὰν τὸ μερτζάνι

Πελοπν. Συνών. *άθασωτός*, *άμυγδαλαῖτος* **A 1**, *άμυγ-
δαλένιος* **1**. 2) Ὁ περιέχων καρπὸν άμυγδάλου σύνηθ.:
Κουφέττα άμυγδαλωτά. 3) Ὁ περιέχων ἐν έαυτῷ έγκε-
κολλημένας ξένας οὐσίας σχήματος άμυγδάλου, ἐπὶ μαρ-
μάρου *Λεξ. Ἡπίτ.*: *Μάρμαρο άμυγδαλωτὸ* (μάρμαρον, τοῦ
όποιου αἱ πομφολυγογενεῖς κοιλότητες έπληρώθησαν βρα-
δύτερον ὑπ' άλλων όρυκτῶν, χαλαζίου, άσβεστίου κττ. ἐν
σχῆματι άμυγδάλου). Πβ. *άμυγδαλόπετρα*.

B) Τὸ οὐδ. *άμυγδαλωτὸ οὐδ.* 1) Πλακούντιον κατα-
σκευαζόμενον ἐξ άμυγδάλων κοπανισμένων καὶ ζυμωθέν-
των μετ' άλεύρου, ζαχάρεως καὶ άνθονέρου Ἀθῆν. Ἀνδρ.
Θήρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κρήτ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ. ά.: *Ἐνρή-
σαμε δὐὸ λαμαρῖνες άμυγδαλωτὰ Ἐρμούπ.* *Ἐπέτυχαν πολὺ τὰ
άμυγδαλωτά μου Σαρεκκλ.* Συνών. *άμυγδαλαῖτο* (*ιδ.* *άμυγ-
δαλαῖτος* **B 1**), *άμυγδαλένιο* (*ιδ.* *άμυγδαλέ-
νιος* **2**). 2) Νόμισμά τι (πιθανῶς ἐκ τοῦ άμυγδαλοει-
δοῦς σχήματος) Ἀθ. Συνών. *άμύγδαλο* **4**.

***άμυλάλευρο** τό, *μυλάλευρο* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **άμύλι* καὶ *άλευρο*.

Ἀμυλον άναμειγννόμενον εἰς τὸ ἐκ κράμβης παρα-
σκευαζόμενον φαγητόν. Συνών. **άμύλι* **1**.

άμυλάριστος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ στερετ. ά- καὶ τοῦ ἐπίθ. **μυλαριστός* <*μυ-
λαρίζω*.

Ὁ μήπω άλεσμένος.

***άμυλάρρωστος** ἐπίθ. *μυλ-λάρρωστος* Κύπρ. — ΔΛι-
πέρτ. Τζιυπρ. τραούδ. 38.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμυλο*, παρ' ό καὶ *μύλ-λα*, καὶ τοῦ ἐπίθ.
άρρωστος.

Ὁ έλαφρῶς άσθενής ένθ' άν.: Ποίημ.

Νά 'τον νάκ-κον μυλ-λάρρωστη, έδιάστιζεν

τῶναι 'ποὺ τὴν λύπην του έποκαμάτιζεν

(ὅταν ένν. ή σύζυγός του ήτο όλίγον τι άσθενής, ό σύζυ-
γος τὰ έχανε καὶ από τὴν λύπην του άπέκαμνε) ΔΛιπέρτ.
ένθ' άν.

***άμυλαρώνω**, *μυλ-λαρών-νω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **άμυλαρός*.

Ἀλείφομαι, πληροῦμαι λίπους, γίνομαι λιπαρός: *Ἐπκια-
σα τὸ κριάς τῶναι μυλ-λαρών-νον τὰ δέρεκα μου. Τὰ άντιξεία
'μυλ-λαρών-νον, πῶν έπλυνθ-θήκαν καλά (πῶν=ποῦ δέν).*

***άμυλαρωτός** ἐπίθ. *μυλ-λαρωτός* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *άμυλαρώνω*.

Λιπαρός, λιπώδης: *Τὸ λαρτίν έν' μυλ-λαρωτόν πολ-λά
τῶ'έν τρώεται (λαρτίν=πάχος, λίπος τοῦ κρέατος). Συνών.
άμυλωτός, άντίθ. άμύλωτος **1**.

***άμυλένιος** ἐπίθ. *μυλ-λένος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμυλο*, παρ' ό καὶ *μύλ-λα*, καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -ένιος.

Ὁ ἐκ λίπους κατεσκευασμένος: *Τῶερίν μυλ-λένον*. Πβ.
άμυλοκέρι.

